

Правило. *Онѣна мѣстоименна, што пока-
зывать, че єдинѣ прѣдмѣтъ принадлежи на другѣ
прѣдмѣтъ, наричатъ ся притяжательны мѣстоиме-
нна (мой или ми, твой или ти, неговѣ или му,
нейнѣ или ѿ, свой или си, нашѣ или ни, вашѣ
или ви, тѣхънѣ или имѣ).*

З а д а т к ы. *Мой-тѣ буквѣрь є новѣ. — Твоя-та
сѣлка є голѣма. — Негова-та баба є стара. — Ней-
ный сѣнѣ є юнакѣ. — Той има свой конѣ. — Наша-
та кѣшта є малка. — Ваше-то село є голѣмо. —
Тѣхънѣй учитель є добрѣ. Колко отдѣлны прѣдложения
има тука? Намѣрѣте имѣ прѣдмѣты-ты на слово-то и
скажувѣты-ты. Намѣрѣте имѣ притяжательны-ты мѣстои-
менна? Обрѣнѣте тыѣ прѣдложения така, какво-то при-
тяжательны-ты мѣстоименна да бѣдѣтъ скѣсенѣ.*

Прѣпишѣте 14-тѣ статѣйкѣ отѣ сборника. Спряжѣ-
те глаголѣ-ты ѿ писмено.

Прѣговаріаніе на изучено-то.

Какѣ ся нарича мѣсль-та, што ся изрича съ думѣ?
Колко сѣ главны-ты чѣсти на єдно прѣдложение и кои
сѣ? Какѣ ся вѣкѣть второстѣпенны-ты чѣсти на єдно
прѣдложение? Какво прѣдложение ся вѣка распростра-
нено? Какво прѣдложение ся вѣка скѣсено и какво плѣ-
но? Какво прѣдложение ся нарича повелително? Какво ся
нарича условно? Какво прѣдложение ся вѣка придаточно.

Сѣставѣте примѣри: 1) отѣ кѣсо прѣдложение, 2)
отѣ распространено прѣдложение, 3) отѣ скѣсено прѣд-
ложение, 4) отѣ повелително прѣдложение, 5) отѣ усло-
вно и 6) отѣ главно съ придаточно.

Какво ся турѣ между прѣдложения-та? Кога ся ту-
рѣ запѣта между прѣдложения-та? Кога ся турѣ запѣта